

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/46/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3513010233
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3513010233.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Ondreja Gáboríka v trestnej veci proti obžalovanému Q. X., nar. X.X.XXXX v R., trvale bytom C. pod A. č. XXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b/, písm.j/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 31. marca 2014, sp. zn. 1T/95/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. januára 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného Q. X. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 1T/95/2013 zo dňa 31.3.2014 bol obžalovaný Q. X. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1, ods.3 písm.b/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm.b/, j/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že v E., ako aj inde na území Slovenskej republiky, si úmyselne riadne neplní vyživovaciu povinnosť, vyplývajúcu mu zo Zákona o rodine a deklarovánú mu i rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 4P/156/2012 zo dňa 25.10.2012, právoplatného dňa 07.12.2012, ktorým súd mal. deti X. zveril do osobnej starostlivosti matky Z. X. a otca zaviazal prispievať na výživu mal. Q. X. sumou 70,- EUR mesačne, na výživu mal. K. X. sumou 50,- EUR mesačne, na výživu mal. Q. X. sumou 50,- EUR mesačne a na výživu mal. N. X. sumou 50,- EUR mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. X. a posúdením predbežnej otázky v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku bolo Q. X. v zmysle § 62 a nasl. Zákona o rodine, vzhľadom na jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, určené prispievať na výživu svojich detí mal. Q. X., mal. K. X., mal. Q. X. a mal. N. X., sumou 30% životného minima, čo v období od 01.08.2011 do 30.06.2012 činilo sumu vo výške 26,- EUR mesačne na každé dieťa a v období od 01.07.2012 do 07.12.2012 sumu vo výške 26,65 EUR mesačne na každé dieťa, ktoré jednotlivé sumy bol povinný platiť vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky Z. X., ktorá so o deti osobne stará, čím neplnením vyživovacej povinnosti mu vznikol dlh na výživnom, za dlžné obdobie od 01.08.2011 doposiaľ k rukám matky Z. X. spolu vo výške minimálne 3.797,- EUR, pričom Q. X. počas dlžného obdobia bol od 18.01.2012 do 31.01.2012 zamestnaný v spoločnosti WOOD Product, s. r. o., Stará Turá, kde si vyživovaciu povinnosť nenahlásil, od 01.02.2012 do 29.11.2012 bol zamestnaný v spoločnosti Slovenská logistická, s. r. o., kde taktiež nenahlásil vyživovaciu povinnosť, odvtedy zamestnaný nebol, na Úrade práce sociálnych vecí a rodiny je evidovaný od 18.12.2012 až doposiaľ.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, s poukazom na § 49 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti citovanému rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný, v ktorom uviedol, že si je vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči svojim maloletým deťom, žiadal však súd o uloženie

alternatívneho trestu, nakoľko čaká s priateľkou prírastok do rodiny a v súčasnosti si hľadá prácu, aby sa mohol podieľať na jej výživu. Taktiež požiadal o splátkový kalendár na splácanie zameškaného a bežného výživného.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že navrhuje odvolanie obžalovaného ako nedôvodné v zmysle § 319 Tr.por. zamietnuť, nakoľko napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný.

Obžalovaný uviedol, že jeho odvolanie smeruje proti výroku o treste. Opätovne požiadal o alternatívny trest, dlžné výživné neuhradil, nakoľko aj keď má z brigád príjem okolo 650 Eur, nemohol uhradiť dlh na výživnom, pretože sa im so súčasnou manželkou narodilo dieťa. Na otázku uviedol, že neuhrádza ani bežné výživné.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmal v intenciách § 317 ods.1 Tr.por. napadnutý výrok o treste rozsudku súdu prvého stupňa, nezistiac pritom chyby statných výrokov odôvodňujúce podanie dovolania a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Je potrebné uviesť, že pri ukladaní trestu okresný súd vychádzal zo zásad uvedených v § 34 ods.4 Tr. zák. a účelu trestu, prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. O osobe obžalovaného bolo zistené, že v minulosti už stál dvakrát pred súdom, pričom v jednom prípade sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 26.04.2013, sp. zn. 0T/39/2013, pre prečin podľa § 289 ods.1 Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu so skúšobnou dobou 1 rok a 6 mesiacov, do 27.10.2014. Súčasne mu bol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 3 roky. Obžalovanému poľahčovalo v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., že sa k trestnému činu priznal a tento oľutoval. Na druhej strane správne okresný súd neprihliadol na predchádzajúce odsúdenie obžalovaného ako na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pretože aktuálne prejednávaný úmyselný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe uvedeného podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 0T/39/2013, čo samo o sebe s poukazom na ustanovenie § 49 ods.2 Tr.zák. sprísňuje jeho postih a vylučuje obžalovanému uloženie trestu s podmieneným odkladom. V prípade priznania priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák., by došlo nesprávne k dvojnásobnému pričítaniu tej istej okolnosti na ľarchu obžalovaného, tak ako konštatoval už prvostupňový súd. Pokiaľ ide o uloženie alternatívnych trestov a to trestu povinnej práce alebo peňažného trestu obžalovanému, tak ako sa ich domáhal v odvolaní, z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že touto možnosťou sa zaoberal už okresný súd. Odvolací súd však dospel k totožnému záveru, že ich uloženie neprichádza do úvahy vzhľadom na povahu žalovaného skutku, jeho okolnosti - najmä dobu trvania trestného činu, počet vyživovaných detí, kedy vyživovaciu povinnosť si neplnil vôbec na štyri maloleté deti, ako aj osobu obžalovaného, na ktorého ani predchádzajúce odsúdenie nemalo dostatočný prevýchovný vplyv, aby viedol riadny život a nedopúšťal sa trestnej činnosti.

S prihliadnutím na uvedené a po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel aj odvolací súd k záveru, že trest odňatia slobody uložený súdom prvého stupňa v trvaní 1 (jeden) rok, na výkon ktorého bol podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Tr. zák. zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia je zákonný, primeraný a bude ním splnený účel v zmysle § 34 ods.1Tr. zák.

Napokon pokiaľ obžalovaný požiadal o splátkový kalendár na splácanie zameškaného a bežného výživného, odvolací súd uvádza, že dlh páchatel'a trestného činu spočívajúci v nezaplatenom výživnom nie je dlhom zo škody spôsobenej trestným činom. Ide o dlh z neplnenia zákonnej povinnosti, ktorej porušenie je samo trestným činom. Nejde však o škodu, ktorá je následkom trestného konania, preto

o dlhu na výživnom súd nemôže rozhodovať ako o škode a teda ani povoľovať splátky zameškaného výživného.

Z týchto dôvodov odvolanie obžalovaného odvolací súd nepovažoval za dôvodné a preto ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.